

andre ved de Herrers egen Brandforsikringsvirksomhed, men derimod er der kommet Fordring om Lovforanstaltninger og om, at der skulde være et Opdagerkorps, men der er ganske vist ikke udtalt, at de skulde betale det. Jeg er af den Mening, at hvis de Ønsker, det ærede Medlem nærer, som ogsaa næres af det ærede 10de kongevalgte Medlem, og som nu fik Tilslutning hos den højtærede Justitsminister, opfyldes, vil der fremkomme et meget bedre Resultat paa det Omraade end ved alle de Foranstaltninger, som det ærede Medlem selv sammen med de 54 Selskaber har foreslaaet. Nej, den Brandpolitilovgivning, som er skreven i Hjertet og i Portemonnaien, er den bedste, alt det andet dur ikke noget. Vi kunne lave saa mange Opdagerkorps, vi ville, og lade Brandforsikringsselskaberne betale, hvad det skal være, der bliver dog ikke nogen nævneværdig Bedring, hvis Følelsen hos Befolkningen ikke er den, at man skal undgaa Ildebrande; man skal ikke fremkalde og ikke være glad over, som det blev sagt i Dag, at Ulykken indtræffer. Men om de Punkter have disse 54 Selskaber ikke haft et eneste Ord at sige, de have ment, at det skulde være udvortes, udvendig fra kommende Midler, der skulde hjælpe. De have ikke foreslaaet, at de selv skulde betale det, hvad de jo godt kunde gøre, det er som sagt deres Medlemmer, der komme til at betale disse Tilskud, og det kan ogsaa blive vore forsikrede i Aktieselskaberne, der komme til at betale. Mere har jeg ikke sagt. Der er krævet Policepenge i gamle Dage, der er krævet Stempelafgift, og man har gjort sit bedste for at faa dette afskaffet, saa at der hos Aktieselskaberne nu for de forsikrede ikke er forbundet nogen Udgift udover Præmierne. Men hvis man sætter Stempelafgiften f. Eks. op til det dobbelte og lader Selskaberne foruden de Skatter og Paalæg, som der er kommet en hel Del af, men som jeg ikke vil tale om, betale Afgift af Forsikringssummerne, maa den højtærede Minister virkelig ikke fortænke dem i, at det Spørgsmaal kommer op til Overvejelse: Skulle vi da ikke særskilt opkræve de Afgifter, som man ved Lov paalægger os?

Saa har jeg tilladt mig at sige, at 1 Øre kan man ikke godt regne med, det gør Staten heller ikke f. Eks. i Stempelovgivningen. Hvis man kommer til denne Afgift, er det

muligt, at der vil blive opkrævet 10 Øre, hvor Afgiften i Virkeligheden er 2 Øre. Jeg tror, at mange Medlemmer ville kunne forstaa og være enige i, at man, naaer en Mand har 1 Kr. at betale i Præmie, og man vil opkræve den Skat, som kommer her ud af, vil opkræve 1 Kr. 10 Øre og ikke 1 Kr. 1 Øre. Det er naturligt og kun en Efterligning af, hvad Staten selv gør paa Skatteområdet. Men det er meget muligt, at man ikke vil opkræve nogen Ekstrapræmie i den Anledning, men saa vil den give sig til Kende paa andre Maader. Denne og andre Udgifter ville i saa Fald forhøje Præmiesatsen, og saa kommer det alligevel til at hvile paa de forsikrede. Thi overfor Administration, Skader, Skatter, Stempel og alt det, som overhovedet kan lægges paa et Selskab, er der kun een eneste Post, nemlig den Præmie, det tager ind. Selvefølgelig, jo mere der lægges paa Selskaberne, desto højere maa da Præmien blive, det kan den højtærede Minister ikke paa nogen som helst Maade bebrejde Selskaberne. Det er Erkendelsen deraf, som netop gør, at man i Udlandet ikke vil slaa ind paa denne Vej. — At vi skulle komme til at staa som et Mønsterland ved at slaa ind paa en Vej, som man forlængst har kasseret i andre Lande, at Selskaberne som saadanne skulle betale Statspoliti til Opdagelse af Ildspaesættelser eller lignende særlige Formaal, det tror jeg ikke. Man vil snarere smile over vor nationaløkonomiske Indsigt og paa ny beklage vore Finanser, der for et lille Beløbs Skyld maa gribe til slige Midler, og man vil bringe vore mange Ildspaesættelser til offentlig Forhandling.

Formanden: Idet jeg giver Ordet til det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing), bemærker jeg, at der foruden den højtærede Justitsminister ikke er indtegnet flere Talere. Hvis andre skulde ønske Ordet, bliver jeg nødt til at lade Forhandlingerne fortsætte i et kommende Møde.

Ejsing: Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem (Bramsen) taler om de høje Vurderinger, er jeg fuldkommen enig med ham. Jeg mener, at disse høje Vurderinger ere en Nationalulykke for os. Det er ogsaa ble-